

הַלְכָה שְׁפַת הַיּוֹם

שעל ידי מפעל עולמי ללימוד ש"ע אורה חיים מתרב עם רמ"א"
קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה למדוד, כדי שיביאני התלמיד הזה לידי משחה, וליידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתי בשם יהוה ובשם אדני מתחדים יהודוני עלי הצעלים בדוחלו ורחמיו בייחוד שלים בשם כל ישראל.

לכחות שבת היומי. גליון ר' [219] – ליום יב אייר

סוזר הלימוד ליום יב אייר – המשך סימנו שי – דיני מוקצה בשבת

ז. מטה שיש עליה מעות או אפילו אין עליה עתה והיה עליה בין השימושות אסור לטטללה דמיגו דatakצאי לבין השימושותatakצאי לכולי יומא. הנה: ואפילו לצורך גופו או לצורך מקום (בית יוסף). והוא הדין לכל דבר היתר שימושה עליו איסור אבל אם אין עליה עתה מעות וגם לא היה עליה בין השימושות מותר לטטללה אפילו יהדה למעות והניהם עליה מבועוד יום כיוון ששילקן קודם בין השימושות. הנה: ויש אוסרין ביחד לכך והניהם בהם אף על פי ששילקן מבועוד יום (ועל נכס לכינוי כס) ולאחר איסור לטטלל כס של מעות אף על פי שהוציא המעות ממנו מבועוד יום אלא אם כן עשה בו מעשה שפתחו מלמטה וסלקו מן היהודי וכן נהוגין (ගאנט מיימוני פלק כ"ג). מיהו לצורך גופו או לצורך מקום מותר וכן בכס התפור בגדי הוואיל ועיקר הבגד עומד ללבוש אם הוציא המעות ממש מותר ללבוש הבגד דהכיס בטל אצל אבל אם שכח בו מעות מותר לטטלל הבגד שלא אמרינו כלל הבגד נעשה בסיס למעות הוואיל ואין המעות על עיקר הבגד אבל אין ללבשו בשבת דחישין שמא יצא בו כدلעיל סימן ש"א סעיף לג' (בית יוסף סימן ז"ע). ועיין לעיל סימן ר'ס"ז אם שכח כיiso אצלו בשבת מה דיננו (בית יוסף):

ספר בן עולם הבא

בו יבואו גודל החוב של לימוד הלכה בכל יום. שאליהו הנביא הבטיח לנו על זה שהוא בן עולם הבא

ותירץ כי כל העולם כולו נברא בשבייל אותו האדם שהוא ד' אמות של הילכה ואם האיש ההוא היה צריך להרשות בשעת חriseה ולזכור בשעת קצירה וכן כשחיה צריך לו לנדר ללבוש היה צריך הוא עצמו לתיקן כל מיני תיקון הצריך, תורתו מתי היה נעשה ולא היה אפשר לו להיות ד' אמות של הלכה לבן בראש הקב"ה עולם ומלאיו זה חורש וזה זורע וזה קווצר וזה טוחן וזהו מתכן ללבוש ונוטן לו בכדי שלא יצטרך לדחטריך עצמו ממלאכתו מלאת שמיים, ועל ידי זה יש לכל העולם כולו שיתוף וחיבור עם ד' אמות של הילכה. (דגל מחנה אפרים, פרשת צו ד"ה או)

mag. כל העולם כולו נברא בשבייל אותו האדם שהוא ד' אמות של הילכה – ועל ידי זה יש לכל העולם כולו שיתוף וחיבור עם ד' אמות של הילכה

כאשר שמעתי מהרב הגאון מפולנאה זללה"ה בשם הרמב"ם זל כי הרמב"ם מנסה על הא דאיתא (ברכות ח). אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הילכה. אם כן למה בראש כל העולם ומלאיו לא היה לו לברוא רק האדם הדוא שהוא סוד ד' אמות של הילכה.

הנה פובה כאן ספר ש"ע הלכות שבת מחלוקת בכל ימות השנה, עם אחד ליום, כך יגמר כל "הלכות שבת" במנעל השנה, ויזכה שימחול לו כל עונותיהם. נא לפרש בבחינת נסיות ובבחינת מודרשות, ובশמה, וכל החברים וידיהם, מוכחות את הרבים להוית "בן שלם הבא" על ידי לימוד הילכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המונה את הרבים וכוחם לבנים צדיקים.

אמור הקב"ה עשה לך הילכות גודלות ודורשות לפניהם ברבים הילכות שבת כדי שילמדו ממן וזרות הבאים להקהל הילכות בכל שבת ושבת היובה רחמי לא לדווש ולתור לדעת הלכות שבת. ולעבבו עליהם לפחות פעם אחת בשנה. (ספר חסידים)

אתה רוחה להיות בן עולם הבא? – איז חצטויף תיכף ומיד ללימוד כל ש"ע הלכות שבת" בכל ימות השנה. גליון 219]